

mer än vanligt stora arbetsförmåga och initiativkraft ingripa även på sådana områden, vilka ej stå i förbindelse med hans egentliga levnadskall. — A. har utvecklat en ganska betydande skriftställarverksamhet, framför allt i den kyrkliga pressen; bland hans bidrag till den periodiska litteraturen märkes ett stort antal nekrologer för den kyrkliga kalendern Korsblomman.

Tryckta arbeten: Jubel-album. Chicago 1893. 4:o 499 s. + 3 pl. (Tills. m. C. A. Swensson. Utg. till minne av Uppsala möte och innehållande en historik över Augustana-synoden.) — Herrens behagliga år. Korta betraktelser öfver 2:dra årgången af de nya högmässotexterna. Rock Island 1914. 196 s. — Herrens behagliga år. Korta betraktelser öfver kyrkoårets gamla högmässotexter. Rock Island 1915. 221 s. — Bidrag till Augustana-synodens minnesskrift 1910 samt till kalendrar, Korsblomman, Prärieblomman m. fl., och tidningar.

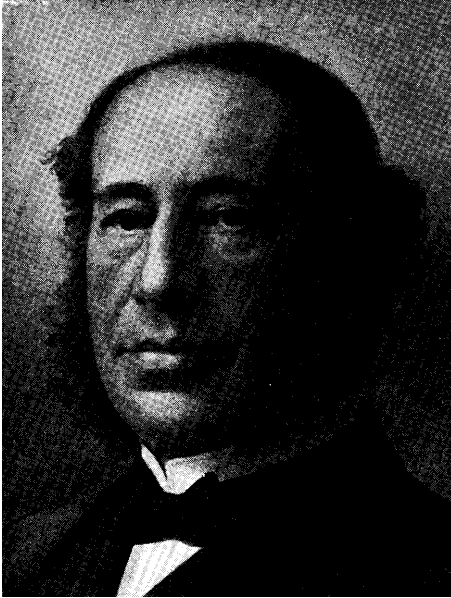
Källa: History of the Swedes of Illinois, ed. by E. W. Olson (1908).
C. A. LINDVALL.

Abrahamson, namnform, använd av medlemmar av den 1812 till Sverige ifrån Tyskland inflyttade judiska släkten Abramson. En brorson till nedannämnde August A., f. d. godsägaren Erik Leonard Abramson (f. 1864), har som uppfödare och importör av hästar av ardenneras med stor framgång verkat för höjande av landets hästavel; han har författat »Ardennerafveln. Praktiska frågor rörande den kallblodiga hästafveln» (1901) samt redigerat »Svenska ardennerstamboken», Bd 1–7 (1908–15).

Källa: G. Elgenstierna, Svenska släktkalendern 1914.

1. August Abrahamson, f. 29 dec. 1817 i Karlskrona, † 6 maj 1898 på Nääs. Föräldrar: köpmannen i Karlskrona Aron Abramson och Fredrique Schlesinger. Måste på grund av faderns obestånd och tidiga död (1829) redan som barn försörja sig själv; erhöll 1832 anställning i affär i Göteborg; grundade 1840 i eget namn en grosshandelsfirma i korta varor, vilken snart kom att räknas bland stadens och hela landets främsta och gjorde honom själv till en förmögen man; överlämnade affären i anförvanners händer 1868 och flyttade till det gamla herresätet Nääs i Älvsborgs län tre km. från Floda station, vilket han samma år inköpt; var under återstoden av sitt liv bosatt där. RVO 1870; RNO 1874; KVO1kl 1880; LLA 1882; erhöll 1891 lantbruksakademins stora guldmedalj för främjande av slöjdundervisningen; HedLLA 1892; KNO1kl 1892.

Gift 4 okt. 1859 med Eufrosyne Leman (se nästföljande).

A. Abrahamson.

Litografi av R. Widing i P. B. Eklund, Porträttgalleri.
(1880-83.)

sevärdheter, där de besökande alltid möttes med synnerlig älsk-
värdhet. Med sitt praktiska affärssinne arbetade A. också ivrigt för
höjande av jordbruket å egendomen och nedlade jämförelsevis be-
tydande summor på förbättringar och nybyggnader m. m., varigenom
godset för sin tid blev en mönstergård. Sin verkligt betydande
insats i svenskt odlingsarbete har emellertid A. gjort genom att
på Nääs upprätta det bekanta slöjdlärarseminariet. Uppslaget
härtill gavs visserligen av hans systerson, Otto Salomon, men A:s
förtjänst är att genom sin storslagna frikostighet ha givit utveck-
lingsmöjligheter åt Salomons genialiska uppfostringstankar; när-
mast synes han ha drivits till sin medverkan av allmänt filan-
tropiskt intresse. Början gjordes 1872 genom upprättande av en
slöjdskola för gossar, och ur denna utvecklade sig så småningom
»Nääs slöjdlärarseminarium» och andra därtill knutna lärar-
bildningsanstalter, vilkas betydelse särskilt för den svenska folk-
undervisningen knappast kan överskattas; genom de tusentals
främlingar från snart sagt hela världen, som genomgått kurser
vid Nääs-institutionen, har denna också bidragit till att göra
svenska uppfostringstankar kända i utlandet. Så länge A. levde,
tillsköt han de för läroanstaltens upprätthållande och utveckling
nödiga medlen, och vid sin död, 1898, överlämnade han genom

A. tillhörde en från
Tyskland inflyttad judisk
släkt, av vilken medlemmar
i föregående generationer
gjort sig kända som fram-
stående utövare av konst-
hantverk. Konstsinnet hade
också gått i arv till honom
själv, och Nääs slott, som
ligger i en av Sveriges
vackraste trakter på en i
sjön Sävälången utskjutande
udde, blev genom honom om-
danat till en ståtlig byggnad
i renässansstil och i sitt inre
fyllt med konstverk, mest av
1860- och 70-talens smak-
riktning; de vackra park-
och trädgårdsanläggningarna
gjorde det yttermera berömt
såsom en av västra Sveriges

testamente egendomen Nääs med byggnader och lösören (med ett taxeringsvärde av 340,000 kr.) och ett kontant belopp av 380,000 kr. till svenska staten för att under namn av »August Abrahamsons stiftelse» utgöra en institution med ändamål »att genom fortsatt utbildning av lärare och lärarinnor, som redan ägnat sig åt undervisning, verka för uppfostran i allmänhet och särskilt för användandet därvid av den pedagogiska slöjden». — Även på annat sätt övade A. mecenatskap; för sina underhavande var han en god och varmhjärtad husbonde. Han ligger begravnen i en inom Nääs slottspark avhjägnad grav — mitt i den skapelse, genom vilken han hugfäst sitt namn.

Källor: Handlingar i Nääs arkiv.

R. HOLM.

2. Euphrosyne Abrahamson, f. Leman, den föregående hustru, f. 24 mars 1836 i Stockholm, † 7 febr. 1869. Föräldrar: handlanden John Leman och Emma Jacobson. Vid sexton års ålder elev av sångaren och sångläraren, sedermera professor Julius Günther; uppträdde 1855 efter tre års utbildning vid en av Günther å K. teatern anordnad konsert; debuterade 16 maj s. å. å operan som Pamina i »Trollflöjten»; avböjde av operans styrelse erbjudet engagemang och begav sig till Paris, där hon under tre års studier fullbordade sin utbildning hos professor G. L. Duprez; uppträdde samtidigt vid olika tillfällen dels å soaréer i Parisersalongerna och i flera kyrkor, dels offentligt i Paris och i franska landsortsstäder; anställd såsom »prima donna assoluta» vid K. operan i Madrid, där hon debuterade okt. 1858 som donna Elvira i Verdis opera »Ernani»; övergick till italienska operan i Wien och uppträdde där första gången 1 apr. 1859 såsom Adalgisa i Bellinis opera »Norma»; lämnade på grund av sitt giftermål scenen på hösten s. å. LMA 1868.

E. L. visade tidigt vokala och musikaliska anlag. Hennes debut på operan i Stockholm var en ovanlig framgång; i Paris, där hon fick tillfälle att uppträda bl. a. tillsammans med den världsberömda Pauline Viardot-Garcia och vid en soaré å »italienska operan», vid vilken den berömda skådespelerskan Adelaide Ristori medverkade, erhöll hon i pressen starka lovord för sin »stämmas bredd och behag» samt för »det dramatiska uttrycket i sång och spel». Hon uppmärksammades och uppmuntrades av ett flertal stora konstnärer, bland dem fru Viardot och tonsättarna Rossini och Verdi. I Madrid vann hon en glänsande framgång. Redan efter hennes första framträdande därstädes